

Db. 15

20.
QUOD ECCLESIAE ET REIPUB.
LITERARIAE BENE

vortat

DECANUS

FACULTATIS PHILOSOPHICÆ
IN ILLUSTRI ELECTORALI
Academiam ad via-
drum.

M. GEORGII NEAN-
DER GRÆCÆ LINGUÆ
Profess. P.

tempore monitus
officij ratione adductus

Philosophicis & liberalium artium Studiosos
ad petenda Philosophorum honorum
insignia peramantem
invitat.

Literis

MICHAELIS KOCHII.

AS

ANTHONY DE GANIS
HISTORICUS
SCHOLAR
ACADEMICUS

DEGANUS

HISTORIÆ HISTORICUS
SCHOLARIS SITICOTRIALIS

ACADEMIAE SCHOLARIS

VM multa ab A-

scræo vate, qui se laurum ab ipsis
accepisse Musis gloriatus est, in li-
bris ἔγων καὶ ἡμεῶν præclarè &
divinitus dicta sunt: Itū haud scio
an quicquam præclarius, atq; ad
vitam hominis honestè tuen-
dam laudabiliterque agendum
accommodatius hisce versiculis:

Ἐξ ἔγων ἀνδρες πολύμηλοι τὸ ὄφειόπε-
ται πέργαλόμενοι πολὺ φίληροι ἀθανάτοις
ζασεῖν πόλεις θεοτοῖς, μάλα γαρ δυγέσοντες γάρ.
Ἐγοι δὲ γάλεις ἀνειδοῦντες, αἰσχύλοι δέ τὸ ὄφειόπε-.

Quibus sanè verbis non Helotum solum, ut Cleomenes
olim putabat, sed etiā civium ingenuorum Poeta Persæ
fratri cunctisque mortalibus assiduitatem & diligentiam
commendat, eodemque ab ignavia & turpi otio seriō
dehortatur. Inter omnia enim vitia, quibus hominum
genus, maximè est obnoxium, socordia in primis dete-
stanta & fugienda: quod non solummodo libidinum &
aliorum vitiorum origo sit & statuatnr, sed Corpori et-
iam & animo hominis detrimenti multum importet.
Enimvero quis inficias juerit? jgnavos in timore nimio
educari, & non modo servilem abjectumque animum
semper habere, cum nullam vim, nullaque pericula forti
animo subeant & perferant, sed vel somno nimium in-

A 2

dul-

dulgeant, vel mali semper aliquid agant: verum etiam corpori suo non parum incommodare: dum multos pravos humores torpore suo cumulant, gravissimos & periculosissimos morbos, immo saepissimè morte ipsam ante tempus à Deo præstitutum sibi accersunt. Quin & Deus ipse ignavis infensissimus est, eosque fame, inopia, morbis affligere & alijs gravissimis pñnis afficere solet. Atque eam ob causam Salomon, quo Sol sapientiorem in his terris nullum conspexit unquā, ignavum exhibet pannis obsitum, lacerū, squallidum, manib. complicatis dormitantem, quem egestas ut viator armatus circū obsideat. Nec quisquam hominum bene sentientium est, qui socordes & inertes ulla re præclara dignos judiceret, & non potius tanquam inutilia terra pondera execretur, probris afficiat & puniendos existimet. Unde recte Fasilius: μή τοις ὅτις αἴγια ή καταγεννώσεις ή αἴγια· μέγαν Σαραπίανος χειροποίου τον ἀνθεκτόν h. c. Otium profectò condemnatione & odio dignum, quo formicis & apibus deterior homo redditur. Ägyptij suorum inertiam capitalibus pannis coercabant. Nabathæis morem fuisse legimus, ut negligens, remissus & otiosus, qui opes paternas ignavia minuisse, pena multaretur; & Sardoa lex, teste Älianó, unumquemque laborum, vixus, totiusque vitæ rationem reddere cogebat, ignavis turpique otio diffluentibus penas infligebat. Quemadmodum igitur ignavia atq; negligentia hominibus tanquam probrum meritò obsecitur; unde quos Græca lingua malos φαύλας vernacula nostra ignavos faule; & quos illa ignavos αἴγιας, nostra malos arge appellat, quod scilicet & segnes sint improbi, & improbi segnes in rebus bonis efficiendis: ita diligentia seu labor in ijsdem, maximè si florentis sint ætatis, non imerito commendatur: Et ut illa canē

cane & angve pejus fugienda & vitanda: ita hic libenter
suscipiendus & fortiter est preferendus: Cum & à Deo
hominibus imponatur & præmia amplissima consequan-
tur. Etsi enim omnia bona à divino & cælesti numine
proveniunt: ea tamen non cum ignavis & desidiosis, sed
sedulis & laboriosis communicantur: ut præclare dixit
Epicharmus: τὸν ποιων πωλεῖσθαι μὲν πάντα ταγμα οἱ θεοί.
Ac utilis quidem labor, honestis rebus qui impenditur,
Cum animo, tui corpori humano censemur: illi, ne tor-
pescat & labefactetur, ineptusque ad honestas & laudabi-
les actiones edendas reddatur: huic, ne pravis succis re-
pleatur, & morbis gravibus periculosisque affligatur, sed
benè temperatum constituatur, animoque fidelem præ-
stet operam in fugiendis turpibus & prosequendis re-
bus honestis. Ex quo recte Basilius scripsit: Εἰςὶν ἐκ πόνων
ὑγείαν γε ἔχεισθαι σωμέτῳ. Ex laboribus valetudo, ex su-
doribus salus: & Plato, η τὰς σώματαν ἔχεις υπὸ ισυχίας μὲν
τὴν αρχαῖαν διόλλοντας, υπὸ γνωστίαν δὲ καὶ κινητεῶν ὡς ἐπὶ τῷ πο-
λεοφόρῳ λιθοῖ. e. Corporum habitus quiete ac otio cor-
rumpitur, exercitijs & motibus magna parte conserva-
tur. Necessarius autem est, tum ut ignominiam & famam
fugiamus, tum ut honestè nos & nostros in hac ærumno-
sa vita sustentemus: nam teste Horatio,

Nisi sine magno

Vita labore dedit mortalibus:

& eleganter Cirrius apud Stobæum ait:

μοχθεῖν διάγνει τοις διληπταῖς ἐντυχεῖν,

Laborare necesse volentibus fortunatos esse.

Jam vero non profani solum, sed & sacri: scriptores labo-
rem, ad quem nati sumus, nobis commendant. Hinc illud
Solemorum Regin & Psaltæ: Labores fructuum tuorum
edes, beatus es, & præclare tecum agetur; & Siracida:

A 3

E

*Commentatio
laboris*

Εν πάσι τοῖς ἔργοις ταύτη γίνεται εἰλεκχίη, καὶ πᾶν ἀρρώσημα δὲ μή τοι
ἀπυρθῆ, In omnib. operibus tuis assidius esto, & nullus
te morbus corripiet: & Gentium Apostoli: εἴ τις γέλει
ἔργον σου, μηδέ φέδεται Qui non vult laborare, non debet
manducare. Laertius Cleanthem Philosophum alterum
Herculem vulgo dictum fuisse tradit, quod esset omni-
um laborum patientissimus, adeo ut noctu hauriendo ē
puteo aquam viustum diurnum pararet: unde & Φερα-
τῆς pro Cleanthe dictus. Sic Maximilianus imperator
laborum tam patiens fuit, ut in multam noctem crebrō
scriberet, res magnas ageret, sāpē etiam arma tractaret;
æstum & frigus, inédiam, & commeatus penuriam æquo
animo ferret. Quod si hominum exempla ad laborem
nos incitare non valent, moveant saltem brutorum ani-
mantum, formicæ maximè, quæ non interdiu solum, ve-
rum etiam noctibus laborem exercet, itemque apum:
Unde ad utrasque Sapientissimus mortalium Salomon
tanquam ad vitæ & laborum magistras nos remittit. La-
boreni autem non Corporis tantum, sed animi quoq; u-
tilem & necessarium esse existimamus ad quævis bona à
Deo impetranda. Nemo enim virtutem & eruditionem
abique labore & sudore est consecutus: quia, Hesiodo
teste,

Τῆς αἰστῆς ἴδεων ταῦτα θεοὶ περπάνεργον ἔθηκαν,
Virtutem posuere Dij sudore parandam.

& Basilius affirmat: nihil bonorum facile esse, nullum
dormientem trophæum unquam fixisse, neque in deli-
tijs viventem & cantibus se se oblectantem, pietatis co-
ronis esse decoratum; nec aliquem, qui non cucurrerit,
palmam & brabæon retulisse: labores gloriam parere, su-
dores coronas comparare. His coronis & hac gloriâ di-
gni quovis tempore judicati sunt, qui assiduis laboribus,
inde-

indefesso studio & cura magnam bonarum rerum supellectilem sibi compararunt, artes ingenuas & utiles optimè didicerunt, & virtutibus sedulam navarunt operam; ut nempe & laborum suorum acciperent auctoramentum, & ad res præclare in posterum gerendas verum haberent incitamentum. Vix enim invenitur, qui laboribus suscepitis periculisque aditis non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam. Hæc una Herculem ad labores omniaque pericula fortiter subeunda impulit, ut nihil tam horrendum, tamque arduum fuerit, quod labore & patientia non ab eo sit superatum. Hæc finis studiorum est, ad quem tendunt, & quo potiuntur boni, modesti & industrij juvenes, qui in artium humaniorum stadio spacia non parva fecerunt. Et quemadmodum corona oleaginea victoribus olim in olympicis certaminibus ab ipso Hercule primum institutis proposita, et si non magni erat pretij, tamen quia ob virtutē dabatur, amplissimum censebatur præmium: Sic honores, qui optimarum artium & linguarum studiosis, in philosophiâ pentathlis tribuuntur, non ad tempus, sed perpetuo duratura virtutis & doctrinæ sunt & habentur brabæa. Quæ cum Academia nostra permisso Serenissimi Electoris, more à majoribus instituto & recepto publicè eruditione & virtute præstantibus viris conferre soleat, & à Decanis quolibet semestri requirat, ut non tantum declamationes & disputationes frequentes, sed promotiones etiam h. c. graduum Philosophicorum collationes & renunciationes habeantur: Officium Decanus, quo ex voluntate Amplissimi collegij Philosophici hacestate fungor, à me exigit, ut publico programmate modestos & in studijs honestarum artium probè versatos juvenes & adolescentes ad honorū gradus & titulos peten-

petendum invitem, aditumque ad consequenda virtutem
et doctrinæ insignia patesciam. Vos igitur adolescentes & juvenes lectissimi, qui non ignaviae & luxui,
sed honestis laboribus dediti fuistis, omnemque diligentiam & operam in artibus ingenuis perdiscendis &
moribus recte informandis ad hibueris, amicè compello,
& officij ratione hortor, ut publica illa doctrinæ vir-
tutisq; testimonia vestre non negligatis, sed primo quo-
que tempore à Collegio nostro petatis, certoque statua-
ris, vos illis non impeditum, ut multi perperam senti-
unt, sed melius adjutum, & celerius promotum iri: Cum
morum & studiorum exploratio, quæ à Collegio nostro
instituitur, sèpissimè in causa sit, ut alij cum majori au-
toritate doceantur, alij ad majora & honestiora officia e-
vehantur, & pluribus bonis augeantur. De meo & Col-
legarum meorum favore & humanitate non est quod
dubitetur: cum huic semper studeamus, illum modestis
& in literis humanioribus probè versacis viris & juveni-
bus nullo non tempore exhibeamus. Quod restat, De-
um Opt. Max. supplici voce & mente precemur, ut in
hoc turbulentissimo Germania, Communis nostræ pa-
tria, imò totius Europæ statu tranquilla Ecclesia suæ, &
quæ ejus seminaria sunt, scholis, hospitiola largiatur, o-
mnia corporis & animæ pericula & mala capitibus no-
stris imminentia clementer averruncet, ne cum impijs
pereamus, sed cum pijs & fidelibus ipsum trinunpi in
æternum celebremus. Valete. P. P. sub sigillo De-

canatus nostri. prid. Idus Quintileis,

卷之三

Ia 666

ULB Halle
002 177 021

3

3b-200

Von

MC

